

[Jens Thoft]

Så skal man skabe grobund for skattelettelser, skal man i virkeligheden love det modsatte. I samme øjeblik man laver skattelettelser, vil man opdage, at det provenu, man havde regnet med, ikke kommer ind på grund af enten legale eller illegale unddragelser.

I forlængelse af regeringens sniksnak omkring 38 pct.-skatten har jeg stillet en række spørgsmål, som skal belyse, hvor lukrativt det er at foretage udskydelser. Og jeg må sige, at man i Skatteministeriet er rimelig kreativ – min allerstørste respekt for den kreativitet, man udviser dér – når man indlægger forudsætninger og baggrund for beregningerne. Der er en overordentlig stor kreativitet. Men ud over min største respekt for den kreativitet og de mange besynderlige krumspring, som det resulterer i, er der altså også det helt underholdende element, at man som forudsætning indlægger, at personskatterne ikke falder. Som forudsætning går man ud fra, at når de penge, man udskyder til beskatning, kommer til beskatning om 3, 4 eller 5 år, vil marginalsatterne være uændrede.

Og derfor må jeg da spørge statsministeren – som jeg ser ikke er til stede – om det er regeringens politik. Og hvis det ikke er regeringens politik, må jeg spørge skatteministeren, hvorfor man så indlægger sådanne forudsætninger. Er de realistiske med den politik, regeringen påstår at ville føre?

Jeg synes også, det er barokt, at man nu tager det, regeringen før valget kaldte vildskud, ud af lovgivningen. Selv Rederiforeningen har gjort klart og præcist opmærksom på problemerne med udlandslempelsen, og fra en række brancheorganisationer erkender man også, at varelagernedskrivningerne næppe er hensigtsmæssige. Alligevel pilles disse ting ud.

Jeg modtog i den anledning fra hr. Stavad for et øjeblik siden en gevaldig opfordring til ikke at lade SF's lovforslag nr. L 25 og L 28 gå til tredjebehandling, men lade dem blive liggende, så vi eventuelt senere kan vedtage dem. Det var også min hensigt – vil jeg skynde mig at sige – men på baggrund af den meget varme opfordring vil jeg anmode formanden om, at L 25 og L 28 går til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Så har vi jo også mulighed for at foretage egentlige rettelser, hvis det skulle vise sig, at der er flertal for det.

Til sidst må jeg sige om lovforslag nr. L 9, at jeg synes, at den lempelse af dobbeltbeskatningen, der er tale om, er uanstændig. Jeg synes, den er særlig uanstændig på baggrund af den lempelse, der sker i aktieselskabsskatten, og jeg er ked af, at Socialdemokratiet i princippet er tilhænger af lempelsen, selv om jeg erkender, at de socialdemokratiske ændringsforslag strammer voldsomt op. De strammer voldsomt op, ingen tvivl om det – og derfor støtter SF dem også – men jeg synes ikke, der er behov for en lempelse på dette område.

Når vi ser på alt det, vi skal drøfte om skat i dag, kan vi konstatere, at Folketinget er i fuld gang med at lempe på stort set alle de områder, som er EF-robuste. Er det hensigtsmæssigt, når vi dagligt må erfare fra aviserne, at en stor del af vores afgiftsgrundlag er ved at skride på grund af EF? Jeg har skatteministeren mistænkt for at have sagt, at han er i gang med at fjerne alle de EF-robuste skatter, og at han har en forventning om, at EF så kommer og løser resten, så vi ender i natvægterstaten med eller uden Folketingets deltagelse. Men er det hensigtsmæssigt?

Var det ikke rimeligt, om regeringen gjorde sig nogle overvejelser om, hvad vi skal gøre med afgiftsharmoniseringen i relation til EF? Var det ikke rimeligt, om regeringen prøvede at værne bare en lille smule omkring den del af vores skattegrundlag, som er EF-robust?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil godt takke hr. Jens Thoft for den positive måde, hvorpå han tog imod min opfordring. Jeg synes, det var fint, at hr. Jens Thoft havde tænkt i de samme baner, fordi det holder en mulighed åben for at få lavet nogle ændringer i både skattesystemet og afgiftssystemet, som ellers ville blive lukket. Det vil ikke forbavse mig, hvis det bidrag, som hr. Jens Thoft her har givet tilsagn om, kan være medvirkende til, at vi kan finde nogle løsninger, som ellers ville være forhindret.

Så har jeg lige en bemærkning til lovforslag nr. L 9 og det, hr. Jens Thoft sagde om Socialdemokratiets stilling til L 9. Hvis hr. Jens Thoft forestiller sig, at vi får vedtaget de ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet til L 9, vil der ikke ske nogen lempelse. Der vil ske en omfordeling, men der vil ikke ske nogen lempelse.